

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **J. R.**
zastoupen zákonnou zástupkyní M. M.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2020, čj. MPSV-2020/5871-918,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2020, čj. MPSV-2020/5871-918 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 9. 1. 2020 rozhodl žalovaný výrokem I. tak, že dle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), se rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 16. 4. 2019 mění ve výroku I. tak, že „příspěvek na péči poskytovat ve výši 6.000 Kč měsíčně od prosince 2018, ve výroku II. rozhodnutí orgánu I. stupně dle § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.
2. Orgán prvního stupně – Úřad práce České republiky – krajská pobočka v Hradci Králové - ve svém rozhodnutí ze dne 16. 4. 2019, čj. 5863/2019/VRC, rozhodl tak, že 1. Příspěvek

na péči bude poskytován ve výši 3.300 Kč měsíčně od prosince 2018 a 2. Příspěvek na péči bude snížen z 6.600 Kč na 3.300 Kč měsíčně od května 2019.

3. Žalovaný ve svém rozhodnutí odůvodnil výše cit. změnu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí v Hradci Králové, tato jednala dne 16. 10. 2019 a dne 17. 12. 2019 a uzavřela, že žalobce vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby ve třech základních životních úkonech, a je tak osobou, závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni I. (lehká závislost). Není schopen samostatně zvládat základní životní potřebu oblékání a obouvání, péči o zdraví a osobní aktivity.
4. PK vycházela dle rozhodnutí žalovaného z posudkového spisu LPS OSSZ Trutnov, spisu odvolacího orgánu, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře, a sociálního šetření provedeného Úřadem práce dne 26. 2. 2019. Ze sociálního šetření považovala za zjištěné, že žalobce má problém ujít delší vzdálenost, problém mu činí nerovný terén, ze školy domů chodí již sám, ale vždy musí být někdo doma, sám nezvládne odemknout. Při oblékání nezvládá tkaničky, knoflíky, zipy, oblečení je nutné připravit a občas pomoci se samostatným oblékáním, uváděna je dopomoc s hygienou. Na TV ve škole má individuální přístup. Na noc má na levé ruce polohovací dlahu, do bot má dlahy na obě nohy, matka s ním denně cvičí. Jízdu na kole, bruslení, lyžování aj. sporty není schopen se naučit, občas mu dělá potíže i běh, na školní výlety jezdí s doprovodem matky, školu v přírodě by fyzicky nezvládl. PK uvedla, že LSP OSSZ Trutnov uzavřela, že žalobce potřebuje dopomoc při základní životní potřebě mobility, péče o zdraví a osobních aktivitách.
5. PK své posouzení odůvodnila tím, že s ohledem na věk žadatele a doložená zdravotní postižení nemůže krom výše uvedených základních životních potřeb hodnotit další jako pomoc a péči mimořádnou. K potřebě mobility se PK vyjádřila v tom smyslu, že tuto za nezvládanou nepovažuje proto, že žalobce má předpoklady pohybovat se v rozsahu daném posudkovými kritérii samostatně, tíže objektivně doloženého zdravotního postižení neodůvodňuje nutnost mimořádné péče. Omezení doby platnosti posouzení pak PK odůvodnila předpokladem možné další adaptace žalobce na zdravotní postižení a případné zlepšení funkce končetin pravidelným cvičením.
6. Žalovaný dále odůvodnil své závěry zejména obsahem posudku PK v tom smyslu, že žalobce nemá doloženo funkčně významné postižení zraku, sluchu a duševních schopností, speciální pedagožkou byl vyšetřen v prosinci 2017, kdy uváděna velmi dobrá adaptace na školní prostředí a režim školní práce, nižší úspěšnost může být způsobena nepozorností, sledován byl i mírný neklid. Pomoc asistenta pedagoga je potřeba jen mírná, při nepozornosti, orientaci v učebnici apod. Ve škole proběhla terénní speciální pedagogická diagnostika, pomoc učitele žalobce využíval v tělesné výchově při některých činnostech, jinak chtěl vše dělat sám, zapojoval se do všeho, některé cviky si přizpůsobil a cvičil dle svých možností. Pomoc asistenta při úklidu oblečení na TV, při ČJ dopomoc, aby stihl začít pracovat s ostatními. Při přestávce aktivní, komunikoval s ostatními, zapojoval se do hry. Pohybuje se samostatně, v případě potřeby jen s mírnou asistencí (schody, překážky), sebeobslužné činnosti zvládá sám. Kontrolní konzultační návštěva SPC doložena z 11/2018, kdy trvá zhoršení udržení pozornosti, s tím spojená nízká odolnost vůči rušivým vlivům, mnohdy i impulzivita. V sebeobsluze nadále samostatný. Ze zprávy fyzioterapeuta ze září 2019 uvedeny potíže s mobilitou, z důvodu zkratu jedné končetiny a postižení horní i dolní končetiny na jedné straně je pro žalobce delší chůze

energeticky velmi náročná, napadá na postiženou končetinu, zvyšuje se jeho únava a celkově se zhoršuje psychické naladění. V porovnání s dětmi stejného věku lze pozorovat dílčí nedostatky v koordinaci, stabilitě a jemné motorice. Rovněž shledáno zvýšení únavy a snížení koncentrace, přinášející určité potíže ve vzdělávání.

7. PK uvedla, že z posudkově medicínského hlediska bylo k posudkovým kritériím doloženo postižení levostranných končetin s nejistotou při chůzi, chůze žalobce schopen bez pomůcek, zvládne chůzi po špicích, po patě vlevo jen náznak, chůze s napadáním na levou dolní končetinu. Dále mírně vážne hybnost levé horní končetiny v loketním kloubu, mírně je zhoršena supinace předloktí, vážne jemná motorika levé ruky. Ve vztahu k duševním schopnostem je uváděno zhoršení udržení pozornosti, s tím spojená nízká odolnost vůči rušivým vlivům, mnohdy i impulzivita. Nadále nutné rehabilitační cvičení. Je předpoklad zvládnout většinu sebeobslužných činností samostatně, resp. s mírnou dopomocí. PK hodnotila nutnost mimořádné péče zejména při péči o zdraví, při zvládání osobních aktivit, v rozporu s posouzením OSSZ Trutnov pak s ohledem na objektivně prokázanou tíži zdravotního postižení s omezením koordinace a jemné motoriky, při nutnosti využívání dlahování, zhodnotila PK ještě potřebu mimořádné dopomoci při oblékání a obouvání. V dalším žalovaný odkázal na ustanovení § 10 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“), s tím, že zde je upraveno posouzení schopnosti zvládat základní životní potřeby u osoby do 18 let věku, s náročností péče, věnované zdravé fyzické osobě téhož věku. PK zdůraznila, že při svém druhém jednání posuzovala i závěry lékařských vyšetření, předložených zástupkyní žalobce.

II. Žalobní argumentace

8. V žalobě žalobce poukazuje na to, že v napadeném rozhodnutí nebylo přihlédnuto k odvolacím námitkám, které namítaly, že nezvládá základní životní potřebu stravování, tělesnou hygienu a výkon fyziologické potřeby. Rozhodnutí bere za prokázané, že vážne jemná motorika levé ruky, v sociálním šetření je zaznamenáno, že v rámci potřeby stravování po podání se sám nají lžící nebo vidličkou, příbor nezvládne, stravu sám nepřenes, obaly nerozbalí, lahev neotevře. S uvedenými námitkami se žalovaný vůbec nevypořádal, neodůvodnil, proč je tato životní potřeba zvládána, třebaže žalobce si nedokáže nalít nápoj, naporcovat stravu a sám se najíst příborem. V 9 letech není zcela obvyklé, že by člověk nedokázal jíst příborem, např. nakrájet řízek, vložit do úst a musel jíst tak, že toto nabodne na vidličku a ukusuje.
9. K výkonu fyziologické potřeby výše uváděné šetření zaznamenalo, že na toaletu žalobce dojde, očistu ale sám neprovede, ve škole zřejmě na velkou nechodí, což bylo opět vyhodnoceno tak, že se nejedná o mimořádnou péči. K tělesné hygieně pak je v šetření jasně uvedeno, že do vany sám nevleze, sám se neumyje ani neосуší, v podpaží, hlavu a záda by si neumyl vůbec, v levé ruce neudělá mističku, aby si mohl připravit šampon či gel, tekutina protéká skrz prsty. Zuby si vyčistí sám, ale pastu na kartáček nedá, s čistěním obvykle pomáhá matka. Žalovaný považoval citované životní potřeby za zvládané, nijak je ovšem nehodnotil a nekonfrontoval s jednotlivými základními životními potřebami dle § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., a ani s jejich obsahovou konkretizací ve vyhlášce č. 505/2006 Sb., nedošlo ani k osobnímu posouzení zdravotního stavu žalobce. Nejvyšší správní soud přitom osobní vyšetření považuje za pravidlo, od něhož se lze odchýlit zejména v případě, kdy lze vypracovat jednoznačný, úplný a

přesvědčivý posudek pouze na základě písemných podkladů. To však, s ohledem na námitky žalobce i podklady (např. zpráva MUDr. Ch.) není posuzovaná věc. Z posudku ani napadeného rozhodnutí neplyne, že by se žalovaný prostřednictvím PK zabýval schopností úchopu, koordinací pohybu při psychické zátěži apod. Žaloba proto navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

10. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 3. 4. 2020 plyne, že v odvolacím řízení posuzovala zdravotní stav žalobce posudková komise, složená z posudkového lékaře a lékaře se specializací neurologie, hodnotila žalobce ve věku 9 let, jehož zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý v důsledku centrální levostranné hemiparézy v rámci dětské mozkové obrny, s plochonožím a flekční kontrakturou levého loketního kloubu s mírným omezením supinace, s nutností pravidelného cvičení, používání supinačně pronační dlahy pro levou horní končetinu a obě dolní končetiny ke korekci jejich postavení. Chůze je žalobce schopen bez pomůcek s napadáním na levou dolní končetinu, samostatně zvládne na špicích, po patě vlevo jen náznak. Mírně vážne hybnost levé horní končetiny v loketním kloubu, mírně je zhoršena supinace předloktí, vážne jemná motorika levé ruky. Dle vyšetření lateralizace je žalobce vyhraněný pravák. Ve vztahu k duševním schopnostem je uváděno zhoršení udržení pozornosti a nízká odolnost vůči rušivým vlivům. V dalším žalovaný poukázal na výsledky pedagogické diagnostiky (viz výše bod 6), poukázal i na propouštěcí zprávu lázeňské léčby z října 2018, kde je podrobně popsán stav levé horní končetiny, používané jako pomocné, na pravé je nález normální. Stav je popsán i ve zprávách z Ústavu chirurgie ruky z ledna 2018, kdy zlepšení supinace, stav téměř v normě, při extenzi prstů menší extenze zápěstí, z ledna 2019 pak zlepšení zvednutí prstů, lépe a více levou ruku používá. Ve zprávách neurologických, ortopedických a fyzioterapeutických z let 2018 a 2019 je též podrobně popsán stav levé horní končetiny i obou dolních končetin.
11. Základní životní potřebu mobility PK jako nezvládanou nehodnotila, neboť z lékařských zpráv plyne, že žalobce je schopen samostatné chůze bez opory, byť s omezeným dosahem a vadným stereotypem chůze. Pro uznání základních životních potřeb stravování, tělesné hygieny a výkonu fyziologické potřeby PK neshledala medicínské důvody, a to zejména s ohledem na stav a omezení levé horní končetiny a omezení jemné motoriky levé ruky, tato nejsou natolik závažná, aby byla funkční příčinou nezvládání těchto potřeb. Mírnou dopomoc u nezletilého nelze hodnotit jako péči mimořádnou. PK přitom doplňovala hodnocení zdravotního stavu na základě nově doložených lékařských zpráv s tím, že tyto neobsahují nové posudkově významné skutečnosti, které by ovlivnily posudkový závěr.
12. K námitkám o nezvládání uvedených základních životních potřeb není samo o sobě důkazem tvrzení pečujících osob o nezvládání těchto potřeb, taková tvrzení musí mít oporu v lékařských nálezech a symptomech onemocnění, způsobujících dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Z lékařských zpráv PK vyvozuje, že se u žalobce jedná o funkčně lehkou formu centrální levostranné hemiparézy, samostatnost sebeobsluhy vyplynula rovněž ze zpráv SPC, kdy byl žalobce hodnocen přímo ve škole při výuce. K samostatnosti lze přičíst také to, že omezení je přítomno na nedominantní levé horní končetině, žalobce je vyhraněný pravák. U schopnosti zvládat potřebu stravování se hodnotí jako zdravotní postižení odůvodňující nezvládání této potřeby v tíži anatomické

či funkční ztráty obou horních končetin, postižení levé horní končetiny žalobce takové tíže nedosahuje. U potřeby tělesné hygieny je pro uznání nezvládání této potřeby třeba tíže postižení v rozsahu anatomické či funkční ztráty dominantní horní končetiny nebo podstatného omezení funkce obou horních končetin různé etiologie, nebo funkční ztráta či podstatné omezení funkce obou dolních končetin, rovněž této tíže postižení žalobce nedosahuje. K neschopnosti zvládat výkon fyziologické potřeby může dojít při anatomické či funkční ztrátě úchopové schopnosti obou rukou, při ztrátě jedné nebo obou dolních končetin či při těžkém duševním postižení spojeném se sociální dezintegrací, což rovněž u žalobce nebylo shledáno.

13. Žalovaný uzavřel, že s ohledem na výše uvedené neměl pochybnosti o přesvědčivosti posudku v oblasti zvládání namítaných základních životních potřeb, když tíže postižení, která by odůvodňovala jejich uznání za nezvládané, nebyla seznána. Zdravotní stav žalobce byl dostatečně popsán ve zdravotní dokumentaci, proto jeho nepřítomnost případného vyšetření PK nebyla shledána za nezbytnou. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud po přezkoumání věci hodnotil skutečnosti, obsažené ve spisu, jednotlivě i v jejich souhrnu (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla důvodná. Soud se souhlasem účastníků řízení rozhodl ve věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).
15. **Zákon č. 108/2006 Sb. o sociálních službách**, upravuje podmínky poskytování pomoci a podpory fyzickým osobám v nepříznivé sociální situaci. Podmínky nároku na příspěvek na péči vycházejí z ust. § 7, kde je uvedeno, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby a nárok na něj mají osoby, uvedené v § 4 odst. 1, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb v rozsahu stanoveném stupněm závislosti podle § 8, pokud jim tuto pomoc poskytuje osoba blízká nebo asistent sociální péče uvedený v § 83, nebo poskytovatel sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb...

Dle § 8 odst. 1 cit. zákona se osoba do 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,
- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,
- c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,
- d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.

Z ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění, pak plyne, že při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat vyjmenované základní životní potřeby, z odst. 3 vyplývá, že schopnost zvládat základní životní

potřebu uvedenou v odst. 1 písm. j) – péče o domácnost – se nehodnotí u osob do 18 let věku. Z odst. 4 plyne, že při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Odst. 5 tohoto předpisu upravuje uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě tak, že musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

16. **Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení pak stanoví vyhláška č. 505/2006 Sb. v platném znění.** Schopnost osoby zvládat základní životní potřeby se pro účely stanovení stupně závislosti hodnotí podle aktivit, které jsou pro jednotlivé základní životní potřeby vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce. V § 1 je dále uvedeno, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby, při hodnocení zvládat základní životní potřeby se hodnotí tělesné struktury, tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu v přijatelném standardu. Ustanovení § 2a cit. vyhlášky pak upravuje řečené v tom smyslu, že pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Příloha č. 1 předpisu upravuje vymezení schopností zvládat základní životní potřeby, vyjmenovaných v § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách.
17. Z obsahu správního spisu lze konstatovat, že je přítomna dokumentace od r. 2013, kdy došlo rozhodnutím ze dne 5. 11. 2013 k přiznání příspěvku na péči ve výši 6.000 Kč měsíčně od dubna 2013, a to pro závislost žadatele na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni, zjištěno bylo nezvládání 4 základních životních potřeb, a to mobility, oblékání a obouvání, péče o zdraví a osobních aktivit. Dne 4. 12. 2018 bylo vydáno Oznámení ÚP – kontaktní pracoviště Vrchlabí, o zahájení správního řízení z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku na dávku příspěvku na péči, dne 26. 2. 2019 proběhlo sociální šetření. **K mobilitě** uvádí, že žadatel se pohybuje sám, bez kompenzačních pomůcek, má problém ujít delší vzdálenost či po nerovném terénu, nevydrží stát delší dobu na místě, po větší fyzické námaze trpí křečí a třesem v levé noze. Předměty ze země sebere, ale běžně se stává, že v předklonu zavravorá nebo upadne. U životní potřeby orientace je popsána mimo běžné situace snadná rozptýlitelnost. K základní životní

potřebě komunikace šetření uvedlo, že problémy dělá psaní, které žalobce ve škole hodně vyčerpává, píše pomalu a chybuje (obecně má problém zkoordinovat mozek s fyzickou činností), především kvůli potížím s psaním dochází na pravidelné doučování. K potřebě **stravování** je uvedeno, že na hlad i žízeň upozorní, po podání se sám lžičkou nebo vidličkou nají, příborem nezvládne. Stravu sám nepřenes, obaly nerozbalí, musí si pomoci zuby. Lahev neotevře, v levé ruce ji neudrží, aby ji mohl pravou otevřít. Dále popsány problémy s potřebou oblékání, tato však není mezi účastníky řízení sporná. K základní životní potřebě **výkon fyziologické potřeby** se uvádí, že na toaletu si dojde, ale očistu sám neprovede, ve škole zřejmě na velkou nechodí. **Tělesná hygiena** pak v šetření zaznamenána jako problematická s tím, že žalobce sám do vany nevleze, sám se neumyje ani neosuší, v levé ruce neudělá mističku, aby si mohl připravit gel či šampon, tekutina protéká skrz prsty. Hlavu, záda a podpaží by si neumyl vůbec, zuby si vyčistí sám, ale pastu na kartáček nedá, s čištěním dopomáhá matka. V dalším pak soud odkazuje na bod 4.

18. OSSZ Trutnov vypracovala dne 19. 3. 2019 posouzení zdravotního stavu žalobce, konstatovala, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, odpovídající I. stupni závislosti, kdy jako samostatně nezvládané hodnotila základní životní potřeby mobility, péče o zdraví a osobní aktivity.
19. Jako podklad pro odvolací řízení je ve spise přítomen posudek Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí v Hradci Králové, dne 16. 10. 2019 PK konstatovala v diagnostickém souhrnu, že u žalobce se jedná o centrální levostrannou hemiparézu v rámci dětské mozkové obrny, funkčně lehkou formu, stav po operačním zákroku – ATT vlevo v r. 2015, stav po aplikaci Botoxu do TS vlevo v r. 2014, plochonózi – více vlevo, flekční kontrakturu levého loketního kloubu s mírnými omezeními supinace a astma bronchiale, lehké intermitentní. Ostatní doložená zdravotní postižení PK považovala pro posouzení věci za posudkově méně významná. PK v posudku popsala speciální vyšetření pedagožkou (viz bod 6 a 10), dále zmiňuje lázeňskou léčbu a zprávy z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie, podklad fyzioterapeuta, dle něhož jsou problémy s mobilitou, koordinací, stabilitou a jemnou motorikou, únavou a sníženou koncentrací. PK uzavřela, že hodnotí jako základní životní potřeby, při nichž z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobce mimořádnou péči při zvládání potřebu oblékání a obouvání, péče o zdraví a osobní aktivity, s ohledem na věk pak ostatní životní potřeby jako nutné s mimořádnou dopomocí nehodnotila. Ve svém posudku PK uvedla, že vypracovala i posudek ve věci průkazu osoby se zdravotním postižením s tím, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti dle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb.
20. Ze dne 17. 12. 2019 je pak přítomen doplňující posudek PK, která hodnotila další doložené lékařské nálezy, a to dětské lékařky MUDr. R. za období červenec – listopad 2019, nález Ústavu chirurgie ruky ze 17. 1. 2019, ortopedický ze dne 14. 11. 2019, neurologický ze dne 6. 11. 2019, oční ze dne 4. 12. 2018 a alergologický ze dne 6. 6. 2018. Neurologický nález mj. popisuje trvalé doživotní následky s omezením hybnosti levostranných končetin i přes intenzivní RHB, kdy LHK je užívána omezeně jen jako pomocná, ortopedický nález pak popisuje mj. chůzi se souhybem horních končetin, těžiště nestabilní, došlap na LDK nahodilý, smýkavý, časté pády, hematomy, hraniční Aš vlevo, zkrat LDK 1 cm, zvažován operační výkon, ale vzhledem k těžké poruše koordinace je načasování rizikové, není záruka plné spolupráce při rehabilitaci.

Předložené nálezy PK nepovažovala za kompetentní pro změnu svých posudkových závěrů.

21. Právní úprava, jak uvedena výše, zákon č. 108/2006 Sb., upravuje sporné základní životní potřeby v § 9, odst. 1, pod písm. a) – mobilita, pod písm. d) stravování, pod písm. f) tělesnou hygienu a pod písm. g) výkon fyziologické potřeby.
22. V Příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., je u základní životní potřeby pod písm. a) – mobilita uvedeno, že za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových. U základní životní potřeby pod písm. d) – stravování se za zvládání potřeby považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim. K základní životní potřebě tělesné hygieny je pod písm. f) popsáno zvládání potřeby jako stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se. Konečně pod písm. g) je popsána schopnost výkonu fyziologické potřeby, kdy se předpokládá, že dotyčná osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.
23. Krajský soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že dosavadní argumentace žalovaného je zcela nepřesvědčivá a neúplná, neboť vůbec nereaguje věcně na odvolací námitky žalobce, a ve svém vyjádření k žalobě ani na námitky žalobní.
24. Krajský soud jednak konstatuje, že námitky žalobce nejsou toliko stesky osoby, která poskytuje nezletilému žalobci denní a soustavnou péči a dopomoc, ale ve své podstatě jsou především zjištěními sociálního šetření a závěry odborných lékařských vyšetření, tedy, nespočívají v laickém pohledu, ale zejména jistě v odborných hodnoceních příslušných pracovníků, ať již sociálního či zdravotního charakteru. S těmito se však ve svém posudku posudková komise vůbec nevypořádala a nedala tak vůbec žádný věcný prostor pro argumentaci soudu, která by vycházela z jednotlivých ustanovení zákona č. 108/2006 Sb., vyhlášky č. 505/2006 Sb., a její výše cit. přílohy. Krajský soud je přesvědčen, že s ohledem na znění platné právní úpravy nemůže v daném případě obstát ani argumentace, uvedená v posudku PK – kdy zcela stroze uvedeno, že pomoc při ostatních základních životních potřebách nelze hodnotit s ohledem na věk posuzovaného dítěte a doložená zdravotní postižení jako péči mimořádnou a že nelze vyloučit zlepšení funkce končetin pravidelným cvičením apod. Neurologické a ortopedické závěry pak v doplňujícím posudku PK odbyla strohým závěrem, že neobsahují nové posudkově významné skutečnosti, ač z jejich pouhé konstatace (viz bod 18) považuje krajský soud takové vyjádření za naprosto nedostatečné. Pokud se týče vyjádření žalovaného, krajský soud je přesvědčen, že argumentace co do sebeobsluhy pouhým poukazem na zprávu SPC je rovněž zcela nedostatečná, např. u základní životní potřeby stravování, neboť se jedná o názor pedagoga, cílící zejména na zvládání školních zadání. Vzhledem k znění Přílohy č. 1 a jejího popisu jednotlivých úkonů základních životních potřeb pak jistě nemůže obstát ani pouhá argumentace postižení spočívajících v různých ztrátách funkce končetin, ale je zapotřebí zcela konkrétního zaměření na popis zvládání jednotlivých úkonů, které nebylo provedeno posudkovým orgánem vůbec a žalovaným pouze zcela

nedostatečně. Přitom, jak soud výše uvádí, k naplnění podmínek nedostatečnosti zvládnutí té které základní životní potřeby dostačuje nezvládnutí jednoho konkrétního úkonu té které potřeby.

25. Krajský soud tak po přezkoumání věci musel dát za pravdu žalobním námitkám, a to v plném rozsahu, tyto jsou z výše uvedených skutečností považovány za důvodné a soudu tak nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného zrušit, věc vrátit k novému rozhodnutí, a to v souladu s ust. § 78 odst. 1, 4. V novém řízení považuje soud za nutné vypracovat posouzení zdravotního stavu žalobce, které bude podrobné, bude reagovat na odvolací a žalobní námitky konkrétní argumentací, podloženou závěry odborných vyšetření, v daném případě pak soud považuje za vhodné, aby PK pozvala žalobce k osobnímu přezkoumání a projednání svých závěrů.

V. Náklady řízení

26. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalobce žádné náklady řízení nevyčísлил.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 9. března 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně